

עקעק-שודד

סיפור בוריאטי

צייר ג.א.וו.טראוגוט

השמש התכסה בענני סתיו כבדים, רוח קרה נשבה. ציפורים נודדות התאספו והתכוננו לדרך אל הארצות החמות. באחו בין עצי לבנה התיישבה להקת אווזים. לידם הסתובב מישהו מנומר. זה עקעק שכעס מרוב קנאה. "איזה נוצות יפות לאווזים אלה" חשב. הוא התקרב לאחת האווזות, משך מכנפיה נוצה ועף אתה לקן שלו. האוזה התעוררה והודיעה למוביל הלהקה על גנבת הנוצה.

מוביל הלהקה אסף סביבו את האווזים ושאל בחומרה "מי גנב נוצה אצל אמא אווזה שלנו?" כולם שתקו.

והעקעק קפץ מולם, רקד וקרא "ספרו, תודו, שודדים, גנבים!"

הרועה לקח את הנוצה, חזר לאווזים ושאל "של מי הנוצה הזו?" "שלי!" קראה האוזה האם בשמחה. "זה העקעק ששדד אותה!" אמר הרועה. בכעס רב געגעו האווזים ועפו אל קן העקעק. שם מצאו גם את הכוס הכסופה של הרועה והחזירו אותה לבעליה. האווז המוביל עלה על גוש אדמה גבוה והכריז "עקעק-שודד! לא להתקרב ולא להתחבר אתו!" כל האווזים הסכימו עם ראש הלהקה שלהם. ועקעק עד היום חי לבדו, ואף אחד לא אוהב אותו.

באותו הזמן עבר באחו רועה שנראה מחפש דבר מה. האווז המוביל ניגש אליו ושאל "אבדת דבר מה?" "מישהו גנב כוס כסופה שלי." האווזים הרעישו במקהלה, געגעו. "אנו ציפורים ישרות" אמר האווז המוביל "אינך מאמין, בדוק את הקנים שלנו." והעקעק קרקר שוב "לא אתן לאף אחד לגשת לשלי. אני לא אשם אפילו לזרת." כשהרועה לא מצא דבר בקנים של האווזים, הוא ניגש אל העקעק. והעקעק נפנף בזנבו, הסתובב בסיבובים, צחק, קשקש "רועה! רועה! הביט עלי, איזה זנב יפה אצלי, איך אני רוקד יפה...!" אבל הרועה הלך במרץ וקרא "הראה, עקעק, את הקן שלך!" ואז העקעק הוציא ממקום כלשהו נוצת אווז יפה והתחיל לשחק בו. קרני השמש יצרו על הנוצה קשת צבעונית נהדרת. "ראה הרועה איזו נוצה יפה!" קרקר העקעק "אתן לך אותה במתנה, קח אותה!"